सर्गः १४ पयोघटैराश्रम बालवृक्षान् सम्बर्द्धयन्तीस्खवला नुरूपं। असंशयं प्राक्तनयोपपत्तेः स्तनन्धय प्रीतिमवाप्स्यसि त्वं॥ ७८ ॥ अनुग्रहप्रत्यभिनन्दिनीं तां वाल्मीकिराश्वास्यदयार्द्रचेताः। सायंमृगाध्यासितवेदिपार्श्वं स्वमाश्रमं शान्तमृगन्निनाय॥ ७९ ॥

पय इति। त्वं तनयस्य पुत्रस्योपपत्तेरुत्पत्तेः प्राक् पूर्व्वमसंशयं निश्चितं यथातथा स्तनन्धये पुत्रे या प्रीतिस्तामवाप्स्यसि प्राप्स्यसि ततःपरं तुविनोदः सुलभएवेति भावः किं० कुर्व्वती स्खवलस्यानुरूपैर्योग्यैः पयसो जलस्य घटैराश्रमस्य बालान् वृक्षान् संवर्द्धयन्ती सती ॥७८॥ अनुग्रहेति। दयया आर्द्रंस्निग्धं चेतोमनो यस्य स वाल्मीकिस्तां सीता मादाय गृहीत्वा सायं दिनान्ते स्वमात्मीयमाश्रमं निनाय किं० तां अनुग्रहो मुनिकृतस्तं प्रत्यभिनन्दति प्रशंसति तां किं० आं मृगैरध्यासितमाश्रितं वेदीनां पार्श्वः प्रान्तो यस्मिन् तं पुं किं० आं शान्तमृगं निश्चेष्टहरिणं॥ ७९ ॥